

for Sejladsen bedste Tid; af den Slags Begæringer vil man blive oversvømmet. Af disse Grunde tror jeg altsaa ikke, at der er Anledning til at støtte Lovforslaget. Der er ogsaa en anden rent formel Grund, som gør, at jeg ikke tror, der er Anledning til at fremme dette Lovforslag, i alt Fald med mindre der gives samlede Bestemmelser. Vor Helligdagslovgivning bliver efterhaanden saaledes, at det er næsten umuligt at besvare det Spørgsmaal, hvilke Regler der i Djebklivet gælde om Helligdagene. Vi have nu mange Helligdagslove. Den fra 1891 viser tilbage til den fra 1877, denne igen til den fra 1845, og denne her fra 1893 viser hen til den fra 1891. Paa den Maade komme vi til saadant noget som, at naar der f. Eks. her i § 1 andet Punktum bestemmes, at Bestemmelserne i Helligdagsloven af 1891 § 1 første og andet Punktum skulle ogsaa gælde for Dagene den 24de og 31te December efter Kl. 7 Aften, saa vil man tilsidst komme til, at den Bestemmelse, som gaar ud paa, at Boutikkerne skulle være lukkede efter Kl. 9 om Morgenen, er en Bestemmelse, der træder i Kraft efter Kl. 7 om Aftenen. Naar man paa den Maade giver sig til at vise tilbage til tidligere Love, saa bliver det saaledes, at det er et helt Studium, naar man skal til at besvare Spørgsmaal om Helligdagsfreden, idet man saa bliver nødt til at regne meget langt tilbage. Dette er ogsaa en Grund for mig til, at jeg synes, der ikke er Anledning til at fremme dette Lovforslag. Der er Tale om — og jeg ved ikke, om det kunde være heldigt af praktiske Hensyn at vedtage det i en noget ændret Form — en Bestemmelse gaende ud paa at lade Undtagelsesbestemmelsen komme til Anvendelse paa den nærmest forudfaldende Søndag, naar den 24de December falder paa en Søndag. Forholdet er jo det — saaledes opfatter jeg det — efter Fortolkningen af Boven af 1891, at de handlende netop kunne handle Søndagen den 24de December fra Kl. 4 Eftermiddag til Kl. 12 Nat; men i Aar vil man f. Eks. komme i nogen Fare for ikke at kunne løbe denne Aften. Det kan da nok være, at der da var Grund til at henlægge denne Undtagelsesbestemmelse til den 17de December, som her er foreslaaet, hvormod jeg ikke tror, at det ellers vil være nødvendigt at holde aabent Suleaften længere end til Kl. 7. Det skulde dog andre mig, om ikke alle de, der spise hjemme, kunne have gjort deres Indkøb inden Kl. 7 Suleaften, for ellers maatte de dog vistnok være belævede paa at være oppe hele Julenat. Hvis man f. Eks. skal have Flæst, saa er det nok praktisk at bestille det før Søndag

Aften, og jeg tror egentlig ikke, det vil skabe nogen praktisk Ulempe, om man skulde maatte vænne sig til forud at bestille, hvad man skal have Søndag Aften — det skulde da højst være, om man glemte en Bajer. — Jeg kan af de anførte Grunde ikke tilraade Fremme af Lovforslaget, som den tjenende og arbejdende Klasse slet ikke har forlangt, og som gaar bort fra Princippet i den gældende Lov — hvis der er noget Princip deri — ud i en yderligere Principløshed, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen praktisk Trang dertil.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Besjle Amts 5te Valgtreds):
Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Torsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Skibsregistreringsloven.

3) Eneste Behandling af:

Forslag til Patentlov.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Udredelsesmaaden af Statskassens Bidrag i Genhold til Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.